

[Merk.]

sen, til en fortsættelseskasse, vil sådanne medlemmer fremover kunne fortsætte deres medlemsskab af den lokale sygekasse mod et lidt højere kontingent og vel at mærke få en langt bedre og mere omfattende sygehjælp, end tilfældet var i fortsættelseskasserne.

Med hensyn til sygekassernes ydelser kommer det til at ligge sådan, at sygehjælpen, som for de nuværende medlemmer under grænsen, altså A-medlemmerne, faktisk er fuldt dækkende; stort set vil blive uændret; der vil dog ske visse forbedringer vedrørende speciallægehjælpen og fribeholdningen. Derimod vil sygekassernes nye B-afdelinger kunne byde medlemmerne en betydeligt bedre sygehjælp, end disse hidtil har fået i fortsættelseskasserne; sygehjælpen vil nemlig for disse stort set blive af samme omfang som for A-medlemmerne. Disse forbedringer vil jeg gerne nævne: almindelig lægehjælp efter refusionssystem som nu, men uden begrænsning, større refusion af udgifter til speciallægehjælp og fri behandling på offentlige sygehuse m. v. uden begrænsning. Hertil kommer så yderligere følgende nye ydelser: $\frac{3}{4}$ tilskud til medicin uden begrænsning, delvis godtgørelse til tandbehandling, delvis godtgørelse til briller, bandager og andre hjælpemidler og endelig fri hjemmesygepleje, hvor sådan ikke er gennemført ved kommunal foranstaltning. Med andre ord bliver der i de nye B-afdelinger tale om en virkelig effektiv hjælp under sygdom, akkurat som tilfældet nu er og også fremover vil blive for sygekassernes nuværende nydende medlemmer.

Så er der endelig det største fremskridt i hele reformen: dagpengehjælpen. Regeringens forslag, som omfatter 2 dagpengeordninger, en for lønarbejdere, en obligatorisk ordning, og en for ikke-lønarbejdere, en frivillig ordning, vil, hvis det vedtages, bevirke en meget betydelig forbedring af pengehjælpen og være et stort skridt mod økonomisk sikring under sygdom.

Dagpengeordningen for lønarbejdere er-

statter sygekassernes nuværende dagpengeforsikring — den andrager som bekendt fra 40 øre om dagen til 6 kr. om dagen — men den erstatter også de faglige sygelønsordninger. Lovforslaget fastsætter følgende dagpengesatser: 21 kr. for forsørgere, mandlige og kvindelige, 16 kr. for ikke-forsørgere over 18 år og 8 kr. for andre lønarbejdere under 18 år.

Set på baggrund af sygelønsordningerne, som vi kender dem i dag, betyder disse lovbestemmelser mere end en fordobling af hjælpen, for dels forhøjes dagpengene fra 14 kr. for mænd, 9 kr. for kvinder og 6 kr. for ungarbejdere til de takster, jeg nævnte før, dels forlænges dagpengeperioden fra 13 uger til 26 uger inden for 12 på hinanden følgende måneder. Karenstiden bliver som nu 6 hverdage, men beskæftigelseskravet nedsættes til 40 timer mod nu 45 timer og bortfalder helt for arbejdsløshedsforsikrede, som bliver syge i en arbejdsløshedsperiode.

Den frivillige dagpengeordning for ikke-lønarbejdere giver disse medlemmer adgang til at tegne sig for dagpenge af indtil samme størrelse som for lønarbejdere. For at gøre det økonomisk overkommeligt for medlemmer at tegne denne forsikring bliver der tale om en ventetid, en karenstid, på 12 hverdage.

Også barseldagpengene forhøjes væsentligt. I barseltilfælde ydes der alle kvindelige lønarbejdere dagpenge i indtil 14 uger, nemlig fra 8 uger før fødslen til højst 6 uger efter fødslen, med samme beløb som dagpenge under sygdom. Herved sker der en meget væsentlig forbedring ikke alene i pengehjælpen størrelse, som tidligere kun androg 6-7 kr. pr. dag, men også derved, at denne hjælp nu sikres alle kvindelige lønarbejdere. Tidligere kunne som bekendt kun visse grupper, nemlig fabrikarbejdere m. v., få denne hjælp. Til kvindelige medlemmer, der ikke er lønarbejdere, ydes i barseltilfælde dagpenge i 2 uger med samme beløb, som den pågældende har sikret sig i sygdomstilfælde.

Ud over de her nævnte forbedringer bliver